

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 06/08

31 stycznia 2008 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-380/05

Centro Europa 7 Srl / Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

WŁOSKI SYSTEM PRZYDZIELANIA CZĘSTOTLIWOŚCI RADIOWYCH DLA CELÓW TELEWIZYJNEJ DZIAŁALNOŚCI NADAWCZEJ JEST SPRZECZNY Z PRAWEM WSPÓLNOTOWYM

System ten nie przestrzega zasady swobody świadczenia usług i nie spełnia obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych oraz proporcjonalnych kryteriów selekcyjnych.

Centro Europa 7 Srl jest spółką działającą w sektorze telewizyjnym. W 1999 r. otrzymała ona od właściwych włoskich władz koncesję zezwalającą na nadawanie na szczeblu krajowym w technice analogowej, ale z powodu nieprzydzielenia jej częstotliwości radiowych nie mogła nigdy rozpocząć nadawania.

Żądanie Centro Europa 7 dotyczące uznania jej prawa do uzyskania przydziału częstotliwości radiowych oraz naprawienia poniesionej szkody zostało oddalone przez sąd administracyjny.

Rozpatrująca sprawę Consiglio di Stato zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o dokonanie wykładni przepisów prawa wspólnotowego¹ dotyczących kryteriów przyznania częstotliwości radiowych w celu prowadzenia działalności na rynku telewizyjnym.

Sąd krajowy podkreślił, że we Włoszech krajowy plan przydzielenia częstotliwości radiowych nigdy nie został wprowadzony w życie ze względów przede wszystkim legislacyjnych, co umożliwiło podmiotom zajmującym faktycznie częstotliwości radiowe dalsze nadawanie programów, bez względu na prawa nowych posiadaczy koncesji. Kolejne ustawy, które utrzymały w mocy system przejściowy spowodowały, że częstotliwości radiowe, które miały być przyznane posiadaczom koncesji nadającym w systemie analogowym nie zostały zwolnione oraz że inni nadawcy nie mogli uczestniczyć w próbach uruchomienia telewizji cyfrowej.

¹ Dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) (Dz.U. L 108, str. 33), dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) (Dz.U. L 108, str. 21) oraz dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 249, str. 21) (dyrektywy o konkurencji).

Trybunał stwierdził, że sukcesywne stosowanie systemów przejściowych ustanowionych w ustawodawstwie krajowym na korzyść istniejących kanałów spowodowało, że nadawcy pozbawieni częstotliwości radiowych nie mieli dostępu do rynku. Ogólne zezwolenie na działanie na rynku usług nadawczych, z którego korzystały wyłącznie istniejące kanały, umocniło ten restrykcyjny skutek. Systemy te doprowadziły do utrwalenia struktur rynku krajowego i ochrony pozycji nadawców krajowych działających już na rzeczonym rynku.

System ten, ograniczając liczbę nadawców na terytorium krajowym, mógłby być uzasadniony celami interesu ogólnego, ale – jak stanowią nowe ramy regulacyjne wspólne dla usług łączności elektronicznej² – musiałyby być ustanowione na podstawie obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych oraz proporcjonalnych kryteriów.

W rezultacie Trybunał orzekł, że przydzielenie na zasadzie wyłączności i w sposób bezterminowy częstotliwości radiowych ograniczonej liczbie działających nadawców, z pominięciem wymienionych powyżej kryteriów, jest sprzeczne z zasadami traktatu w zakresie swobody świadczenia usług jak też zasadami ustanowionymi w NWRR.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: DE EN EL ES FR HU IT NL PL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

[Wyrok w sprawie C-380/05](#)

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 - Faks (00352) 4303 2053

² Zwane „NWRR” i obejmujące dyrektywę ramową oraz cztery dyrektywy szczegółowe – w tym dyrektywę o zezwoleniach – które uzupełniają dyrektywa o konkurencji.